

Fugint de les ombres

SANTI PAZOS



CRÍTICA DE TEATRE | SANTI PAZOS | Titzina ha recuperat part de l'essència que en els últims treballs havia passat a un segon pla, com la cura del muntatge escènic o la interpretació.

Quan un espectacle teatral es fa amb tanta llum com definicions d'aquesta paraula en el diccionari, quan des del primer segon sembla que t'entra pel cos cert aire poètic, líric; quan perceps que darrere d'aquesta proposta hi ha un treball seriós, intel·lectual i pràctic; quan es cuida fins al més mínim detall, quan aquesta obra es mostra com un ésser compacte i viu, aconsegueix en l'espectador efectes sensibles que difícilment podrà oblidar.

En Carballo sempre hem conegut a Titzina. Aquests *Folie a Deux*, *Somnis d'un psiquiàtric* o *Exitus* presentava amb una certa comicitat una visió gairebé abstracta d'un món, tan real que feia riure per dins. I en *Entrañas*, *Distància Siete Minutos* i *La Zanja* exploren un teatre realista compromès amb les injustícies que vivim que posen els pèls de punta.

No obstant això, tinc la impressió que en aquest últim el discurs reivindicatiu, perfectament articulat i documentat, va ocupar tanta energia de Diego Lorca i Pako Merino que el llenguatge escènic, la interpretació, la forma, van passar a un segon pla, deixant al descobert un comunicat fonamental del fet teatral.

Afortunadament en *Búho* tornen a un altre teatre que, sense abandonar la cuidada dramaturgia ni el discurs social i la recerca antropològica, recupera la importància de la interpretació i la posada en escena (com en l'excel·lent *Éxitus*). Aquesta brillant il·luminació de Jordi Thomàs, plena de claroscurs que recorden a Rembrandt, submergeix a l'espectador en una nebulosa estupefaent. I la composició musical i el so,

envolupant, de Jonatan Bernabeu i Tomomi Kubo, impacta. I podem seguir amb l'escenografia de Rocío Peña, etc... Tot excel·lent.

Tot a punt per a recuperar la memòria, fugir de les ombres i, seguint el fil d'Ariadna, trobar aquest focus de llum que ens permeti recordar amb claredat qui i què som encara que hàgim de remuntar-nos als orígens de l'univers o a aquest bisó paleolític.

També podem tirar de l'agenda i repassar aquelles aventures i desventures que componen la nostra pròpia biografia. Existeixen teràpies per a superar l'amnèsia o promoure l'oblit que ens permeten viure sense traumes tòxics innecessaris.

Pots creure'm si et dic, perquè solc ser lleial amb els meus propis pensaments i amb tu també, que Titzina va aconseguir mantenir-me pegat a la butaca, com si estigués magnetitzat, durant molt de temps després que acabés la funció. . Felicitats.

Salut i llarga vida...